Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

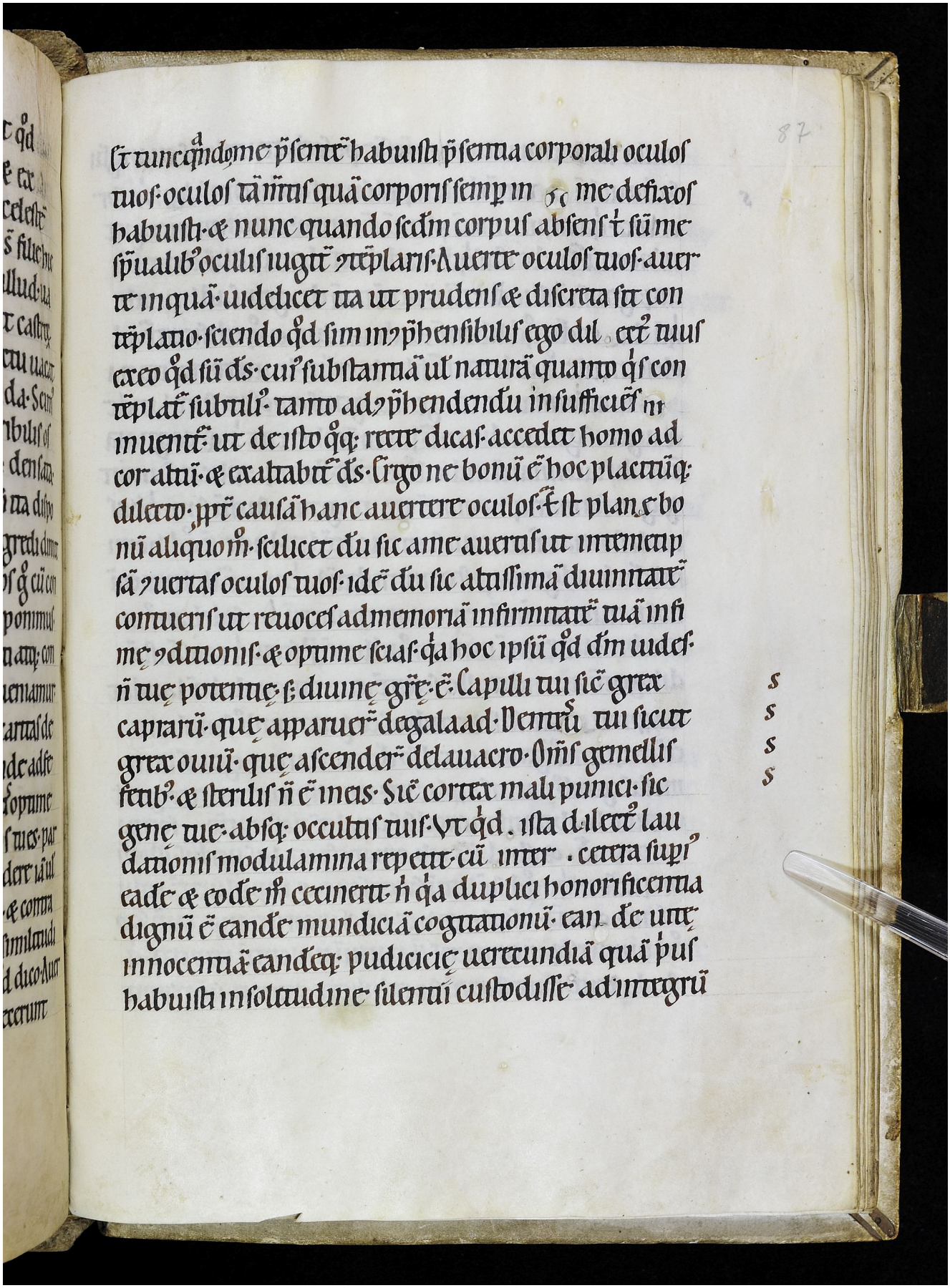

87

Et tunc quando me presente habuisti presentia corporali oculos
tuos oculos tamen tuos quia corporis semper in me defixos
habuisti. Et nunc quando secundum corpus absens et sum me
spiritualibus oculis iugiter contemplaris. Auerte oculos tuos auer-
te in quam uidelicet tua ut prudens et discreta sit con
templatio. Sciendo quid sim in comprehensibilis ego dil ect tuus
exeo quid sum dns. cui substantia uel natura quanto qs con
templat subtilius tanto ad comprehendendu insufficiens
inuenit. ut de isto qq. recte dicas. accedet homo ad
cor altum. et exaltabit ds. Ergo ne bonum est hoc placitum q.
dilecto. propter causam hanc auertere oculos. Et est plane bo
num aliquo modo. scilicet du sic ame auertis ut intemerip
sam uertas oculos tuos. idem du sic altissima diuinitate
contueris ut reuoces ad memoriam infirmitate tua insi
me comprehensionis. et optime scias. qa hoc ipsum quod dm uides.
non tue potentie. sed diuine gratie. est. Capilli tui sicut
capraru. que apparuerunt de galaad. Dentes tui sicut
grex ouium. que ascenderunt de lauacro. omnes gemellis
fetibus. et sterilis non est in eis. Sicut cortex mali punici. sic
gene tue. absq. occultis tuis. Vt qd. ista dilecta lau
dationis modulamina repetit. cum inter . cetera supe
eade et eode modo cecinerit. hoc qa duplici honorificentia
dignum est eande mundicia cogitationum. eande uite
innocentia eandeq. pudicicie uerecundia qua pus
habuisti in solitudine silentii custodisse ad integrum